

# מסכת נזיר

## פרק ד

**א.** מי שאמיר הרים נזיר, ושם חבירו ואמר ואני, ואני, כלם נזירים. הפר הראשון, הפר השני. הפר השלישי, הפר הרביעי מפר וכלם אסורים. אמר הרים נזיר, ושם חבירו ואמר, פ' כפיו ושעריו כשערו, הרי זה נזיר. הרים נזיר, ושםעה אשתו ואמרה, ואני, מפר את שללה, ושלו קים. הרים נזירה, ושם בעלה ואמר, ואני, אין יכול להפר:

**ב.** הרים נזיר, ואף, ואמרה אמן, מפר את שללה, ושלו קים. הרים נזירה, ואפה, ואמר אמן, אין יכול להפר:

**ג.** האשה שנדרה בנזיר, והיתה שותה בין ומטמאה למתים, הרי זו סופגת את הארבעים. הפר לה בעלה והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה בין ומטמאה למתים, אינה סופגת את הארבעים. רביה יהודה אומר, אם אינה סופגת את הארבעים, הסוג מפת מרדות:

**ד.** הָאֲשָׁה שְׁבִדָּרָה בְּגַזִּיר וְהַפְּרִישָׁה אֶת בְּהֵמֶת וְאַחֲרֵכֶת הַפְּרִיר לָהּ בְּעַלְהָ, אֲםֹר שָׁלוּ הַיְתָה בְּהֵמֶת, פְּצָא וְתְּרֻעָה בְּעַדְרָה. וְאִם שָׁלָה הַיְתָה בְּהֵמֶת, הַחֲטָאת תְּמֹות, וְעוֹלָה תְּקָרְבָּן עוֹלָה, וְהַשְׁלָמִים יְקָרְבָּו שְׁלָמִים, וְנַאֲכָלֵין לַיּוֹם אֶחָד, וְאִינּוֹ טָעִינָנוּ לְחַם. הִיּוֹ לְהָ מְעוֹת סְתוּמִים, יַפְלוּ לְנִדְבָּה. מְעוֹת מְפָרְשִׁים, דָּמִי חֲטָאת, יַלְכוּ לִימָה הַפְּלָחָה, לֹא גְּנָנִים וְלֹא מְוֹעָלִים בָּהּוּ. דָּמִי עוֹלָה, יְבִיאוּ עוֹלָה, וְמְוֹעָלִים בָּהּוּ. דָּמִי שְׁלָמִים, יְבִיאוּ שְׁלָמִים, וְנַאֲכָלֵין לַיּוֹם אֶחָד, וְאִינּוֹ טָעִינָנוּ לְחַם:

**ה.** נִזְרָק עַלְיכָה אֶחָד מִן הַדְּמִים, אִינוֹ יַכְלָל לְהַפְּרִיר. רַبִּי עֲקִיבָּא אוֹמֵר, אֲפָלָו נִשְׁחַטָּה עַלְיכָה אַחֲת מִכָּל הַבְּהִמּוֹת, אִינוֹ יַכְלָל לְהַפְּרִיר. בְּפָה דִּבְרִים אֲמֹרִים, בְּתִגְלִחת הַטְּהָרָה. אָבֵל בְּתִגְלִחת הַטְּמָאָה, יִפְרֵר, שַׁהוּא יַכְלָל לְזֹמֶר אֵי אָפְשֵׁי בָּאֲשָׁה מְגַנְּלָת. רַבִּי אוֹמֵר, אָפְרֵר, שַׁהוּא יַכְלָל לְזֹמֶר אֵי אָפְשֵׁי בָּאֲשָׁה מְגַלְּחָת:

**ו.** הָאִישׁ מַדִּיר אֶת בְּנָוָה בְּגַזִּיר, וְאֵין הָאֲשָׁה מַדִּיר אֶת בְּנָה בְּגַזִּיר. כִּיּוֹצֵד, גַּלְחָה אוֹ שְׁגַלְחוּהוּ קְרוֹבָּיו, מַחָה אוֹ שְׁמַחָה קְרוֹבָּיו, הַיְתָה לוּ בְּהָמָה מְפִרְשָׁת, הַחֲטָאת תְּמֹות וְעוֹלָה תְּקָרְבָּן עוֹלָה וְהַשְׁלָמִים יְקָרְבָּו שְׁלָמִים, וְנַאֲכָלֵין לַיּוֹם אֶחָד, וְאִינּוֹ טָעִינָנוּ לְחַם. הִיּוֹ לוּ מְעוֹת סְתוּמִין, יַפְלוּ לְנִדְבָּה. מְעוֹת מְפָרְשִׁין, דָּמִי חֲטָאת יַלְכוּ לִימָה הַפְּלָחָה, לֹא גְּנָנִין וְלֹא מְוֹעָלִין. דָּמִי עוֹלָה, יְבִיאוּ עוֹלָה וְמְוֹעָלִין בָּהּוּ. דָּמִי שְׁלָמִים, יְבִיאוּ שְׁלָמִים, וְנַאֲכָלֵין לַיּוֹם אֶחָד, וְאִינּוֹ טָעִינָנוּ לְחַם:

ג. ה*אִישׁ מְגַלֵּח* על נזירות אביו ואין ה*אֲשֶׁה מְגַלָּת* על נזירות אביך. כיצד. מי שהיה אביו נזיר והפריש מעות סתוימים על נזירותו ומה, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלה על מעות אבא, אמר רבי יוסי, הרי אלו יפלו לנדה, אין זה מגלה על נזירות אביו. איךו ש מגלה על נזירות אביו, מי שהיה הוא ואביו נזירים והפריש אביו מעות סתוימים לנזירותו ומה, זה ש מגלה על נזירות אביו: